

✱ Единъ голѣмъ тигъръ дойде до дървото, на което бѣше тя обвита. Веднага чухме единъ голѣмъ шумъ въ листата на дървото — змията се хвърли върху тигара и падна на гърба му. Тя откъсна отъ него едно парче, което бѣше по-голѣмо отъ една човѣшка глава.

Тигарътъ ревѣше силно и искаше да бѣга съ неприятеля си. Змията щомъ забѣлѣжи това, обви се 2—3 пѣти около тѣлото на тигара и тъй го стѣгна, че той неможеше да мръдне. Като го стѣгна по този начинъ, тя си отвори устата, колкото можеше и на лапа цѣлото лице на тигѣра. Той се издигна пакъ нагорѣ, обърна се отъ една страна на друга и ревѣше въ устата на змията. Той бѣше силенъ и храбъръ и, макаръ да не можеше да се освободи отъ змията, много я затрудняваше.

Наскоро той се изправи, измина нѣколко крачки, но падна на земята — едно поради тежестта и поради обвиването на змията около тѣлото му. Слѣдъ нѣколко часа той бѣше съвсѣмъ обезсиленъ. Змията се мъчеше съ обвиването на тѣлото си около тигѣра, да му строши ребрата и коститѣ, но не можеше. Тя се разви и обви само опашката си около врата му и го влачеше, съ голѣма мъка, до дървото.

Сега видѣхме за какво ѝ служеше дървото. Тя обърна тигѣра споредъ височината на дървото, прѣплети тѣлото си около тѣлото на тигѣра и дървото и го стѣгна съ всичката си сила. По този начинъ почна да му троши ребрата и коститѣ едно по едно. Като свърши съ тѣлото, почна да му чупи краката на 4—5 части. Тя си опита силата да счупи и черепа, но слѣдъ като